

stændig uenig heri, at jeg vil votere imod enhver som helst Hærlø, som er bygget paa disse Principer.

Dam: Det er nu tredje Gang, vi sidde her for at drøfte Gjennemsynet af Hærløven, og da et gammelt Ordsprog siger, at alle gode Gange ere tre, saa kan man maaske have Lov til at tro, at vi nu skulle kunne haabe en Fremgang af dette Lovforslag, som kunde lede til et heldigt Maal. Jeg ønsker det i det Mindste for mit Vedkommende. Der er for nylig omdelt en Henvendelse, der er adresseret til den høje Regering og Rigsdagen, som jo vil være alle de ærede Medlemmer bekendt. Deri udtales blandt Andet med Hensyn til Hærvæsenet: „Enhver fædrelandsfindet Mand bliver opfyldt af alvorlig Bekymring og Uro, naar denne Sag i længere Tid skal forsømmes.“ Jeg veed ikke, om Meningen hermed er, at denne Sag er bleven forstømt; det ligger ikke i Ordene, men de kan forstaaes saaledes, og jeg tror ogsaa, at Meningen er, at de skulle forstaaes saaledes. Ser man imidlertid hen til den finansielle Side af Sagen, tror jeg dog ikke, at man med Grund kan paasta, at denne Sag har været forstømt. Jeg skal tillade mig at henlede det høje Things Opmærksomhed paa, at ved det Finantsbudget, som er forelagt her i indværende Samling, er vort Krigsbudget opført saaledes: Ordinært 13,012,000 Kroner, og til overordentlige Udgifter til Hær og Flaade — det gjælder Altsammen Hær og Flaade — 1,673,000 Kroner, i Alt 14,685,000 Kroner. Vil man nu hertil lægge Pensioner og andre Slags Understøttelser, tror jeg, at man uden Overdrivelse kan sige, at mindst $\frac{1}{3}$ af den hele Statshusholdnings Omsetning opfluges af Krigsbudgetet, idet Budgettet nemlig, som det foreligger i Finantsforslaget, andrager i det Hele omtrent 45 Millioner Kroner. Fra dette Synspunkt tror jeg altsaa ikke, man kan sige, at Hærvæsenet er blevet forstømt. Men er den Hærlø, vi hidtil have haft, da ikke god? Der kan maaske være noget forskjelligt Meninger herom, men at den i det Væsentlige har været god, tillader jeg mig at tro, og det ligger ogsaa i den høitærede Krigsministers Udtalelser ved det foreliggende Lovforslags Fremlæggelse, at han ikke har søgt at rokke ved de hidtil bestaaende store Grundprinciper for Hærvæsenet, Noget, som jeg finder fuldstændig rigtigt og tiltræber. Dette udelukker jo imidlertid ikke, at der kan være forskjellige Sider af det nu bestaaende Hærvæsen, hvor man kan ønske Forandringer og Forbedringer, ja endog saa væsentlige Forandringer og Forbedringer. Jeg skal nu tillade mig nogle Bemærkninger om et Par Affnit i det foreliggende Forslag. Naar det saaledes fremgaar af Lovforslaget, at der bliver bespart et Par Hundredtusinder Tjenestebage, har dette ikke nogen absolut afgjørende Betydning, eftersom der ved Siden deraf er Udset til en noget større Vintertjeneste

end den, der nu gives; hvormeget den vil blive større end hidtil, staar mig ikke ganske klart, men den vil jo i hvert Tilfælde nok veie op mod den Indskrænkning i Tjenestetiden, som jeg her har antydnet, og som navnlig gjælder med Hensyn til den første Uddannelsesetid. Bestemmelserne med Hensyn til de værnepligtige Befalingsmænds Uddannelse finder jeg hensigtsmæssige og svarende til Forholdene, saaledes som Hæren nu agtes indrettet. I høieste Grad maa jeg udtale min Paaføjeelse af de Forslag, der gaa ud paa at indføre Forandringer med Hensyn til den hidtil bestaaende Uldersgrænse for Befalingsmændenes Fremmelse. Hvad navnlig den Uldersgrænse angaar, der er sat for Premierlieutenanters Fremmelse til Kapitainer, har den altid forekommet mig at være høist uheldig, og det har derfor glædet mig meget at se den høitærede Krigsminister slaa en Streg over denne Bestemmelse. Der er ogsaa et andet Punkt, som jeg i høieste Grad paaføjeer. Der har tidligere høvet sig Røster med Hensyn til Bibeholdelsen af Glevskolen, og ikke saa længe har slaaet paa, at det vilde være heldigt, om den blev afskaffet. Denne Ansøelse kan jeg paa ingen Maade tilegne mig, og jeg mener, det vilde være i høj Grad fejlagtigt at afskaffe denne Skole. Det er ikke alene af Hensyn til de saakaldte tekniske, de særlige Vaaben, Artilleriet og Ingenieurerne, men navnlig er det af meget stor Betydning i den Hærs Ordning, som agtes indført her hos os, at Befalingsmændene og altsaa ogsaa Underofficererne kunne blive saa dygtige og intelligente Folk som mulig; jeg sætter derfor i en vis Betydning Glevskolen ligesaa høit som Officersskolen. Med Hensyn til Forstærkningen vil jeg gjøre en lille Bemærkning. Her er man gaaet til en Yderlighed i Sammenligning med tidligere, idet det foreliggende Forslag gaar ud paa, at Forstærkningen slet ikke skal indtaldes til Udvælgelse. Jeg hører ikke til dem, der ville gaa til denne Yderlighed, saalidt som jeg vil gaa til den modsatte. Jeg vedtjender mig netop den Ansøelse, som jeg veed næres ogsaa af Andre, at Indtaldelsen af Forstærkningsmandskabet kan være betinget af visse Forhold, og at det har været saaledes hidtil, ligger jo i Hærløvens Ord, som sige, at Forstærkningsmandskabet kan indkaldes til Udvælgelse. Jeg mener, at der er en betydelig Forskjel paa, om det er krigsvant Mandskab, der er Tale om, eller om det er Mandskab, der aldrig har deltaget i noget Felttog. Med Hensyn til det sidstnævnte Slags tror jeg, det under visse Forhold kan være gavnligt, at det kan blive indtaldt til Udvælgelse, hvorimod jeg tror, at det med Hensyn til det første Slags ikke er saa strengt nødvendigt. Jeg har hermed betegnet min Stilling og min Opfattelse om dette Punkt. — Der er i det foreliggende Lovforslag et Affnit vedrørende Kantonnementssøvelser — og saadanne Søvelser finder jeg ogsaa meget hensigtsmæssige